

การจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

Persons who move and rhythm with music to stimulate the language of early childhood children.

ชุตินันท์ อ่อนประทุม¹ ธนาพูน วงศ์ษา² เพชรไพลิน วิโรจน์รัฐจวน³ เอกรินทร์ รัตนพันธ์⁴

E-mail: sb6240186105@lru.ac.th

โทรศัพท์: 0994675815

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ประกอบเพลง 2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง

กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1.แบบวัดความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัย 2. เพลงประจำหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 เพลง วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1.เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด 2.กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลงช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย ทักษะภาษา เคลื่อนไหวและจังหวะ เพลงปฐมวัย

Abstract

This research has the following objectives: 1. To develop language skills of preschool children. 2. To study and compare the ability in Thai vocabulary knowledge before and after organizing activities for movement and rhythm with music.

The target group is early childhood children, males and females aged between 5-6 years studying at the grade level.

Kindergarten 3/3, Semester 2, Academic Year 2022, Dansai Kindergarten School Dan Sai District, Loei Province, 1 classroom, totaling 25 people. The research tools consisted of 1. Language comprehension test of preschool children 2. 8 unit songs for the learning unit. Data were analyzed using mean, standard deviation.

(SD) use Content Analysis

The results showed that 1. Early childhood children have the ability to know Thai words more clearly. 2. Movement and rhythmic activities help develop language skills better.

Keywords: early childhood children, language skills, movement and rhythm, early childhood songs

¹ ชุตินันท์ อ่อนประทุม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยในเด็กปฐมวัยมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากโลกได้มีการสื่อสารและมีการใช้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปทำให้โลกแคบลงและมีการสื่อสารที่ใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่กล่าวได้ว่าเด็กปฐมวัยเป็นช่วงโอกาสที่ดีในการพัฒนาทักษะโดยเฉพาะด้านภาษาเป็นช่วงที่เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่สุดตามทฤษฎีของ Brain Based Learning หรือหน้าต่างแห่งโอกาสการเรียนรู้ แต่สิ่งที่สำคัญในการสร้างทักษะผู้ที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจว่าวิธีการที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและเป็นผลบวกต่อทัศนคติการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็ก ซึ่งเป็นรากฐานให้เกิดการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต โดยมีคำศัพท์จากเพลงที่สนุกสนาน เพื่อส่งเสริมการจดจำให้กับเด็ก ความรู้เบื้องต้นภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย เกิดจากการเรียนรู้จากสิ่งรอบ ๆ ตัวโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามความสนใจในชีวิตประจำวัน จากคำศัพท์ง่าย ๆ หรือสิ่งของรอบ ๆ ตัวที่เด็กมองเห็น เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ไม่อยู่นิ่ง มักจะมีการเคลื่อนไหว ทางร่างกายอยู่เสมอ อันเป็นธรรมชาติตามวัยของเด็กปฐมวัย ก็เพื่อใช้พลังงานทางกายที่มีอยู่อย่างมากมายเป็นธรรมชาติ ตามช่วงวัย และเป็นการสะท้อนความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจตามวัยของเด็กออกมาด้วยเช่นกัน กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะจึงได้รับการจัดเป็นกิจกรรมหลักเพื่อพัฒนาเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง การเคลื่อนไหวจังหวะเป็นกิจกรรม ที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระ ตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลงคำคล้องจองการปฏิบัติตาม สัญญาณ ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก ตีฉิ่ง กลอง ระนาด มาประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ระหว่างพัฒนา ใช้ส่วนต่างๆ ร่างกายยังคงมาผสมผสาน หรือประสานสัมพันธ์ กันอย่างสมบูรณ์มากนัก การเคลื่อนไหวร่างกายของเด็กอาจ ยังดูไม่มั่นคง วิธีดำเนินการวิจัย ใช้การลงพื้นที่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีสังเกตการณ์ แบบไม่มีส่วนร่วม การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมจากกิจกรรม การเรียนการสอนของหลักสูตรอนุปริญญา สาขาวิชาการพัฒนา เด็กปฐมวัย และการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารรวมทั้ง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ผลการวิเคราะห์ จากประสบการณ์การสอนดนตรีและ กิจกรรมเคลื่อนไหว สำหรับเด็กปฐมวัย ได้พบว่าผู้ดูแลเด็กหรือผู้ทำหน้าที่ เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหากิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กสนใจและเพลิดเพลิน กับกิจกรรมการเคลื่อนไหว เป็นกิจกรรมหนึ่งสำหรับที่จะช่วยให้เด็กได้สนุกสนานและ เพลิดเพลินได้ เด็กบางคนยังร้องไห้อยู่ แต่เมื่อได้ยินเสียงเพลง และเห็นเพื่อนๆ สนุกสนาน จะทำให้เขาหยุดร้องไห้ได้ชั่วขณะหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าร่วมกิจกรรมร้องเพลงหรือแสดงท่าทาง ตามเพื่อน เด็กก็สามารถจดจำเนื้อเพลงพร้อมลีลาท่าทาง ไปถ่ายทอดให้คุณพ่อคุณแม่และญาติผู้ใหญ่หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทางบ้านได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า เสียงเพลง และดนตรี ช่วยผ่อนคลายความเศร้าโศกเสียใจของเด็กๆ ลงไปได้นดนตรีและกิจกรรมเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย ที่เหมาะกับเด็ก ได้แก่ กิจกรรมที่ทำร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น การร้องเพลง เล่นเกมประกอบเพลง และบรรเลงเครื่องดนตรี อย่างง่าย เป็นต้น เด็กจะสนุกกับกิจกรรมที่เขาได้ออกความคิด ได้เคลื่อนไหว ได้ใช้ภาษา บรรเลงเครื่องดนตรี และร้องเพลง กิจกรรมดนตรีจะเป็นพื้นฐาน ของเด็กในการที่จะพัฒนาการ ดนตรีของเขาให้ดีขึ้นในอนาคตคุณค่าดนตรีและกิจกรรม เคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย

นักวิจัยส่วนหนึ่ง เชื่อว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นกระบวนการที่ค่อย ๆ พัฒนาทีละน้อยจากการเดา คำศัพท์จากบริบทหรือรูปภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ น้ำทิพย์ นาเพชร (2560: 65) ที่กล่าวว่าถ้าเด็กคนใดมีการพัฒนาการทางภาษาได้มาตั้งแต่เด็ก คือรู้คำศัพท์มากพอ เหมาะกับวัยของตน สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เด็กคนนั้นจะเข้าใจความคิดของผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมจนสามารถสื่อความหมาย หรือแสดงความต้องการของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ กนิษฐา ระเบียบ (2559 : 87) ที่กล่าวว่าการสอนคำศัพท์มีความจำเป็นมากในการเรียนรู้ภาษาไทย เพราะคำศัพท์ภาษาไทยจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการให้โอกาสในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยแก่เด็กปฐมวัยในช่วงอายุ 5-6 ปี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบ

เพลง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

- 3.1 แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้บทเพลง

- 3.1 แบบวัดความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 10 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผลการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้บทเพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยจึงมีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลความเข้าใจทางภาษาก่อนและหลังการใช้เพลง“ ทั้ง 8 เพลง แบบวัดความเข้าใจทางภาษาของเด็กปฐมวัย

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมคำพูดของเด็กโดยผู้วิจัยและนำข้อมูลมาตรวจวิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ความเข้าใจภาษาและนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

3. รวบรวมผลการวิเคราะห์ทางสถิติเขียนรายงานการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในรูปของข้อมูลจากแบบสอบถามจากการเสนอแนะ และจากการปรึกษาเป็นส่วนตัวนั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษามูลค่าการรับรู้คำศัพท์ภาษาไทยก่อนและหลังการฟังเพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

นำแบบทดสอบความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยก่อนและหลังการฟังเพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาที่ทดสอบกับเด็กในกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ตอนที่ 1 การศึกษาระดับความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลงวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยโดยรวมของเด็กปฐมวัย ที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนและหลังการฟังเพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา มาวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยปรากฏผลดังแสดงในตารางดังนี้

คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน SD	\bar{d}	ร้อยละ หลังเรียน
1	3	7	5	2.82	4	70
2	2	6	4	2.82	4	60
3	5	9	7	2.82	4	90
4	3	7	5	2.82	4	70
6	6	9	7.5	2.12	3	90
7	2	7	4.5	3.53	5	70
8	3	7	5	2.82	4	70
9	4	8	6	2.82	4	80
10	5	9	7	2.82	4	90
11	4	8	6	2.82	4	80
12	3	7	5	2.82	4	70
13	6	9	7.5	2.12	3	90
14	6	9	7.5	2.12	3	90
15	4	8	6	2.82	4	80
16	3	7	5	2.82	4	70
17	4	9	6.5	3.53	5	90
18	5	9	7	2.82	4	90
19	6	8	7	1.41	2	80

คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน SD	\bar{d}	ร้อยละ หลังเรียน
20	4	9	6.5	3.53	5	90
21	6	9	7.5	2.12	3	90
22	5	9	7	2.82	4	90
23	2	7	4.5	3.53	5	70
24	6	6	11	7.071	10	160
ค่าเฉลี่ย	4.20	8.37	6.29	2.94	8.37	83.75

ผลวิเคราะห์ตารางที่ 1 ปรากฏว่าก่อนการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงของเด็กปฐมวัยโดยค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.20 หลังจากการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงของเด็กปฐมวัยโดยค่าเฉลี่ยร้อยละและมีคะแนนความสามารถด้านความรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยเฉลี่ยร้อยละ 8.37 แสดงว่า การจัดกิจกรรมเกมการศึกษาส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสูงขึ้น

ตารางที่ 2 ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดประสบการณ์เคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

คะแนนเต็ม 10 คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ก่อนการทดลอง	24	4.20	1.38			
				3.75	1.07	17.12
หลังการทดลอง	24	8.37	1.40			

P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงของเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดประสบการณ์ 4.20 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ 8.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการจัดประสบการณ์ที่ 1.38 และหลังการจัดประสบการณ์ที่ 1.40 เมื่อทดสอบค่าสถิติ t พบว่าก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายดังนี้ผลจากการศึกษาความสามารถ ด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้เคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง สรุปผลได้ว่าหลังจากเด็กปฐมวัยได้รับการกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลงปรากฏว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม จากข้อค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยขออภิปรายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ระดับความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง แล้วอยู่ในระดับที่ดี เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้เพลง เด็กมีความสนใจ กระตือรือร้น สนุกกับการเรียนรู้คำศัพท์จากเพลง ให้ความร่วมมือมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนขณะทำกิจกรรม กล้าแสดงออก เด็กสามารถพัฒนาด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยได้การใช้วิธีการเรียนรู้แบบนำเพลงเข้ามาแต่ละหน่วยการเรียนรู้กระตุ้นให้เด็กอยากรู้อยากเรียนมากขึ้นทำให้ห้องเรียนไม่น่าเบื่อจำคำศัพท์ภาษาไทยในเพลงได้มากและเด็กกล้าแสดงออกและมีส่วนร่วมมาก

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง พบว่า เด็กปฐมวัยมีความรู้คำศัพท์ภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมแสดงให้เห็นด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยพัฒนาได้ดีขึ้น เมื่อเด็กได้รับประสบการณ์การจัดกิจกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง โดยในขณะที่ครูจัดกิจกรรมครูได้ให้เด็กรู้จักการสังเกตคำศัพท์ในบทเพลงและรูปภาพบัตรภาพหรือสิ่งของต่าง ๆ ที่มีลักษณะต่อเนื่องกันโดยให้เด็กออกมาปฏิบัติจริงหรืออภิปรายร่วมกันโดยเรียนรู้จากจัดกิจกรรมต่าง ๆ เด็กได้รู้คำศัพท์ภาษาไทยอีกทั้งเด็กยังมีความสามารถในการกล้าแสดงออกในเรื่องของการเป็นผู้นำการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

3. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 มีระดับพัฒนา ลักษณะความเป็นผู้นำหลังการใช้จัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่3/3 สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เนื่องจากกิจกรรมที่มีอยู่ในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะที่让孩子ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำทั้ง4ด้าน ทั้งด้านการกล้า แสดงออก การกล้า แสดงความคิดเห็น การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและความภาคภูมิใจในตนเองซึ่งผู้รายงานได้ มีการศึกษาค้นคว้า ออกแบบวางแผน การแต่งเพลงประกอบกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะและมีขั้นตอนในการแต่งอย่างเป็นระบบ จึงทำให้เด็กมีความสนใจที่จะเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ

ความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทย ด้านการสรุปความเกิดขึ้นได้เมื่อเด็กได้รับประสบการณ์พื้นฐานทางกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง ซึ่งในขณะดำเนินกิจกรรมครูได้ซักถาม สนทนาและแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุและผลในการสรุปข้อคำถาม และในการใช้คำตอบเด็กจะมีทักษะการใช้คำและสามารถเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมได้โดยครูได้ใช้บัตรภาพคำศัพท์ ให้เด็กได้คิด ได้ทายคำศัพท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมทักษะทางภาษาให้แก่เด็กนำไปสู่การพัฒนาระบบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน
2. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลงช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง เด็กมีทักษะด้านการรู้คำศัพท์ภาษาไทยมากขึ้นแต่การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพผู้สอนควรให้ความสำคัญกับสื่อ อุปกรณ์ที่เป็นของจริง รวบรวมสิ่งเหล่านี้ให้ได้มากที่สุด เก็บให้เป็นระบบ ศึกษาการจัดประสบการณ์อย่างชัดเจน ดำเนินการตามกระบวนการอย่างต่อเนื่อง สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็กอย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาความสามารถการรู้คำศัพท์ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลง เปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนการพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยการสอนแบบ โครงงาน พัฒนาระบวนการคิดแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถคำศัพท์ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเพลงกับการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยวิธีการอื่น ๆ เช่น การจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมเกมการศึกษา การคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมเล่นตามมุม และการคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมกลางแจ้ง

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา ระเวช. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถ

ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

น้ำทิพย์ นำเพชร. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร